

สรุปและข้อเสนอนแนะ

๕.๑ สรุป

การศึกษาวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์ความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลในประเทศไทย" ในที่นี้ นอกจากเป็นการศึกษาถึงโครงสร้างทั่วไปในการนำเข้าเครื่องจักรกลจากต่างประเทศ โดยจำแนกเครื่องจักรกลออกเป็นประเภทต่าง ๆ แล้วนั้น วัตถุประสงค์หลักที่สำคัญก็คือ การศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกล กับปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่คาดว่าจะ เป็นผลกระทบต่อแบบแผนการนำเข้าสินค้าประเภทนี้ ซึ่งการประมาณความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหล่านี้ จะใช้วิธีการทางเศรษฐมิติ

ในการกำหนดแบบจำลองสำหรับศึกษาหาความสัมพันธ์ดังกล่าว ได้นำเอาแบบจำลองความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลในประเทศฟิลิปปินส์ของ Romeo M. Bautista (ซึ่งอาศัยพื้นฐานทางทฤษฎีความต้องการสินค้าประเภทคงทนของ Richard Stone and D.A. Rowe) มาประยุกต์ใช้ศึกษาในกรณีประเทศไทย แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษามีลักษณะเป็น dynamic model ดังนี้

$$(1) \quad M_t = \frac{a_0 m^2 r}{s(m-1)} + \frac{a_1 m^2 r}{s(m-1)} \left[Y_t - \left(\frac{s-1}{s}\right) Y_{t-1} \right] + \frac{a_2 m^2 r}{s(m-1)} \left[(C/P)_t - \left(\frac{s-1}{s}\right) (C/P)_{t-1} \right] + \frac{s-rm}{s} M_{t-1} + U_t$$

$$(2) \quad S_t^* = a_0 + a_1 Y_t + a_2 (C/P)_t$$

$$(3) \quad \bar{S}_t - S_{t-1} = r(S_t^* - S_{t-1}^*)$$

(๑) สมการความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกล แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการนำเข้าเครื่องจักรกล (M_t) เป็นตัวแปรตาม กับตัวแปรอธิบายได้แก่ ผลผลิตในปัจจุบัน (Y_t) ผลผลิตในปีที่ผ่านมา (Y_{t-1}) ค่าใช้จ่ายของการใช้ทุนที่แท้จริงในปีปัจจุบัน $(C/P)_t$ ค่าใช้จ่ายของการใช้ทุนที่แท้จริงในปีที่ผ่านมา $(C/P)_{t-1}$ และการนำเข้าในปีที่ผ่านมา (M_{t-1}) ซึ่งความสัมพันธ์ของตัวแปรเหล่านี้อยู่ในรูปสมการเชิงเส้น

(๒) สมการความต้องการสต็อก แสดงถึงผู้ผลิตภายในประเทศสามารถกำหนดระดับสต็อกที่ต้องการ (S_t^*) โดยขึ้นอยู่กับระดับผลผลิต (Y_t) และค่าใช้จ่ายของการใช้ทุนที่แท้จริง $(C/P)_t$

(๓) สมการการปรับตัวในสต็อกแสดงถึงความสามารถของผู้ผลิตในการเปลี่ยนแปลงระดับสต็อกที่เกิดขึ้นจริงไปสู่สต็อกที่ต้องการ ได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับอัตราการปรับตัวของความแตกต่างระหว่างสต็อกที่ต้องการ (S_t^*) และสต็อกในปีที่ผ่านมา (S_{t-1}).

เนื่องจากการศึกษาได้จำแนกเครื่องจักรกลออกเป็น ๑๐ ประเภทตามลักษณะการใช้งานไปในสาขาการผลิตหรือกลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ ดังนั้นจะใช้แบบจำลองดังกล่าวทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ในสมการความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลแต่ละประเภท เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลที่ได้ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณเป็นข้อมูลอนุกรมเวลารายปี ระหว่างปี ๒๕๑๑-๒๕๒๔ โดยที่ M_t จะใช้ข้อมูลมูลค่าการนำเข้าเครื่องจักรกลปรับตัวด้วยดัชนีราคาการนำเข้าเครื่องจักรกลแต่ละประเภท Y_t จะใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์ภายในประเทศของสาขาการผลิตหรือหมวดอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่นำเข้าเครื่องจักรกลแต่ละประเภทไปใช้ C_t จะใช้ข้อมูลดัชนีราคานำเข้าเครื่องจักรกลปรับตัวด้วยอัตราภาษีศุลกากรโดยเฉลี่ยแต่ละประเภทเป็นตัวแทน และ P_t จะใช้ข้อมูลดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ของสาขาการผลิตและดัชนีราคาขายส่งของสินค้าในหมวดอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่นำเข้าเครื่องจักรกลแต่ละประเภทไปใช้ สำหรับวิธีการประมาณค่า จะใช้วิธีการของ Marc Nerlove ที่เรียกว่า "Iterative Estimation"

จากผลการคำนวณหาเส้นถดถอยของสมการความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลประเภทต่าง ๆ แสดงว่า แบบจำลองที่กำหนดขึ้นสามารถยอมรับได้ (validity) ว่าสามารถ

อธิบายปรากฏการณ์การนำเข้าเครื่องจักรกลในประเทศไทยได้ดี กล่าวคือ ตัวแปรอธิบายทั้งหมดสามารถอธิบายตัวแปรตามได้เกือบทุกสมการ (\bar{R}^2 ส่วนใหญ่มีค่ามากกว่า ๕๐%) ยกเว้นเพียงในการนิสมการความต้องการการนำเข้าเครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมโลหะและอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะเท่านั้น ที่ไม่สามารถยอมรับได้ (\bar{R}^2 ประมาณ ๑๐%) สำหรับผลการประมาณค่าด้วยวิธี Iterative Estimation ซึ่งกำหนดค่า s ที่แตกต่างกัน (๕, ๗ และ ๙) ในสมการความต้องการการนำเข้าเครื่องจักรกลแต่ละประเภท จะพบว่า \bar{R}^2 ที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก จึงเป็นการยกในการตัดสินใจเลือกใช้สมการใดสมการหนึ่ง ถือได้ว่าทั้ง ๓ สมการสามารถนำไปใช้ได้ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเครื่องหมายของสัมประสิทธิ์จากการประมาณค่าในสมการการนำเข้าเครื่องจักรกลประเภทต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นไปตามที่คาดไว้ทางทฤษฎี ยกเว้นในการนิของเครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและ เครื่องหนังเท่านั้น ที่เครื่องหมายสัมประสิทธิ์ของตัวแปรแปลงรูปของ Y_t มีเครื่องหมายตรงข้ามกับที่คาดไว้ คือ มีเครื่องหมายเป็นลบ สำหรับความถูกต้องของตัวแปรอธิบายแต่ละตัวในสมการการนำเข้าเครื่องจักรกลประเภทต่าง ๆ สัมประสิทธิ์ของตัวแปรอธิบายส่วนใหญ่มีนัยสำคัญทางสถิติที่เชื่อมั่นได้ว่าตัวแปรอธิบาย แต่ละตัวมีส่วนในการกำหนดตัวแปรตาม ยกเว้น สำหรับตัวแปรแปลงรูปของ $(C/P)_t$ ในสมการการนำเข้าเครื่องจักรกลที่ใช้ในการเกษตรกรรมและที่เกี่ยวข้อง และเครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องหนัง และยกเว้นในการนิเช่นเดียวกันของตัวแปร M_{t-1} ในสมการการนำเข้าเครื่องจักรกลที่ให้กำเนิดกำลังไม่ใช่ไฟฟ้าที่ t -value ของสัมประสิทธิ์ตัวแปรดังกล่าวมีค่าต่ำมาก จนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเพียงพอที่จะมั่นใจได้ว่าแตกต่างจาก 0

เมื่อนำสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการคำนวณเส้นถดถอยของแบบจำลองดังกล่าวมาคำนวณค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่เป็นสัมประสิทธิ์ของสมการที่เป็นองค์ประกอบในแบบจำลอง จะพบว่าพารามิเตอร์ a_1 และ a_2 ซึ่งแสดงถึงการไหลตัวของสต็อกที่ต้องการที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของระดับผลผลิต และค่าใช้จ่ายของการใช้ทุนที่แท้จริง ในสมการความต้องการสต็อกจะมีความแตกต่างกันมากในแต่ละประเภทเครื่องจักรกล โดยในการนิแรกเครื่องจักรกลที่ใช้ในการเกษตรกรรมและที่เกี่ยวข้อง เครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมกระดาษและการพิมพ์และ

เครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร มีการไหลตัวของสต็อกที่ต้องการต่อการเปลี่ยนแปลงระดับผลผลิตค่อนข้างสูงและในกรณีที่ ๒ เครื่องจักรกลอื่น ๆ เครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมกระดาษและการพิมพ์ เครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องจักรกลที่ให้กำเนิดกำลังไม่ใช้ไฟฟ้า มีการไหลตัวของสต็อกที่ต้องการต่อการเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายในการใช้ทุนที่แท้จริง อยู่ในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับประเภทอื่น ๆ สำหรับการคำนวณอัตราการปรับตัว (x) ซึ่งเป็นตัววัดความสามารถของผู้ผลิตในการปรับสต็อกที่เกิดขึ้นจริง เพื่อเข้าสู่ระดับสต็อกที่ต้องการของเครื่องจักรกลนำเข้าประเภทต่าง ๆ มีอัตราที่แตกต่างกัน ในระหว่าง ๒.๗ - ๔๖% โดยที่อัตราการปรับตัวในสต็อกของเครื่องจักรกลที่ให้กำเนิดกำลังไม่ใช้ไฟฟ้า เครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมกระดาษและการพิมพ์และเครื่องจักรกลที่ใช้ในการก่อสร้างและเหมืองแร่ มีอัตราสูงถึง ประมาณ ๓๕ - ๔๖% ซึ่งเมื่อเทียบกับเครื่องจักรกลประเภทอื่น ๆ มีอัตราการปรับตัวเพียงไม่ถึง ๒๐%

ในการคำนวณหาค่าความยืดหยุ่นในระยะสั้นของความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลทั้งต่อราคาและผลผลิต จะพบว่าค่าความยืดหยุ่นของความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลทุกประเภทที่คำนวณได้มีความยืดหยุ่นต่อราคาน้อย (ยกเว้นกรณีเครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมกระดาษและการพิมพ์) และมีความยืดหยุ่นต่อผลผลิตมาก (ยกเว้นเครื่องจักรกลอื่น ๆ) ซึ่งเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบในระหว่างการนำเข้าเครื่องจักรกลแต่ละประเภท จะเห็นได้ว่าเครื่องจักรกลที่มีความยืดหยุ่นต่อราคาน้อยมาก ได้แก่ เครื่องจักรกลอื่น ๆ (๐.๔๕๔ - ๐.๕๐๗) และเครื่องจักรกลที่ให้กำเนิดกำลังไม่ใช้ไฟฟ้า (๐.๔๕๔ - ๐.๕๕๔) รองลงมา ได้แก่ เครื่องจักรกลที่ใช้ในการก่อสร้างและเหมืองแร่ (๐.๖๔๔ - ๐.๗๑๐) เครื่องจักรกลที่ใช้ในสำนักงาน (๐.๗๑๗ - ๐.๗๓๔) และเครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร (๐.๙๐๔ - ๐.๙๒๔) ส่วนเครื่องจักรกลที่มีความยืดหยุ่นต่อผลผลิตสูงมากที่สุดแก่ เครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร (๓.๔๖-๓.๕๓) เครื่องจักรกลที่ใช้ในการเกษตรกรรมและที่เกี่ยวข้อง (๒.๕๓-๓.๑๖) และเครื่องจักรกลที่ให้กำเนิดกำลังไม่ใช้ไฟฟ้า (๒.๔๓-๒.๖๖) รองลงมาได้แก่ เครื่องจักรกลที่ใช้ในการก่อสร้างและเหมืองแร่ (๑.๗๖-๑.๗๘) และเครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมกระดาษและการพิมพ์ (๑.๖๐-๑.๗๐)

๕.๒ ข้อเสนอแนะในการกำหนดแนวนโยบาย

จากผลการวิเคราะห์ความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลในประเทศไทย โดยจำแนกเครื่องจักรกลออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะที่ใช้ไปในอุตสาหกรรม สามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ดังนี้

๑. เนื่องจากในระยะสั้นความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลเกือบทุกประเภทมีความยืดหยุ่นต่อราคาค่อนข้างน้อย (ยกเว้นกรณีเครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมกระดาษและการพิมพ์) แสดงว่าเครื่องจักรกลเป็นสินค้าที่จำเป็น (necessary goods) อย่างหนึ่ง หากรัฐใช้นโยบายหรือมาตรการจำกัดการนำเข้าสินค้าประเภทนี้ โดยผ่านกลไกควบคุมคานราคา อันได้แก่ การเพิ่มภาษีอากรขาเข้าในอัตราที่สูงขึ้น จะมีผลต่อการลดปริมาณการนำเข้าไม่มากนัก แต่จะมีผลทำให้รัฐมีรายได้จากการเก็บภาษีอากรมากขึ้นเท่านั้น

อนึ่ง สำหรับมาตรการของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่กำหนดให้มีการยกเว้นและลดหย่อนภาษีอากร แก่เครื่องจักรกลนำเข้า ในอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมนั้น เมื่อพิจารณาถึงค่าความยืดหยุ่นต่อราคาของความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลที่คำนวณได้จะพบว่า มาตรการดังกล่าวจะมีผลต่อการนำเข้าเครื่องจักรกลเพิ่มขึ้นน้อยมาก ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่ามาตรการการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรขาเข้าของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จะไม่มีผลให้เกิดแรงจูงใจแก่อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมเท่าใดนัก สิ่งที่รัฐต้องสูญเสียไปจากมาตรการนี้ ก็รายได้จากภาษีอากรที่ควรจะได้รับเป็นจำนวนมาก

นอกจากนี้ ในบางครั้งการที่รัฐได้ประกาศลดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ระหว่างประเทศ (devaluation) อันเป็นนโยบายเพื่อช่วยลดการนำเข้าสินค้าต่าง ๆ นั้นในทางปฏิบัติแล้ว จะไม่ส่งผลการจำกัดการนำเข้าสินค้าประเภทเครื่องจักรกลมากเท่าใด เพราะว่ถึงแม้การที่ราคานำเข้าเครื่องจักรกลจะสูงขึ้น อันเนื่องจากการลดอัตราแลกเปลี่ยนก็ตาม ส่วนของราคาที่เพิ่มขึ้นจะมีผลต่อการลดปริมาณการนำเข้าเครื่องจักรกลลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ทั้งนี้เพราะความยืดหยุ่นต่อราคานำเข้าสินค้าประเภทนี้ มีค่าต่ำมากนั่นเอง

๒. สำหรับความยืดหยุ่นของความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลต่อผลผลิต ในระยะสั้น มีค่าความยืดหยุ่นมาก (ยกเว้นกรณีเครื่องจักรกลอื่น ๆ) นั้น จะแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเครื่องจักรกลที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพราะถ้ามีการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้นจะมีผลให้เกิดการนำเข้าเครื่องจักรกลเข้ามาในสัดส่วนที่มากกว่าการเพิ่มของผลผลิต นอกจากนี้ การที่ค่าความยืดหยุ่นต่อผลผลิตมีค่าสูงมาก ในการนำเข้าเครื่องจักรกลเกือบทุกประเภทเช่นนี้ ย่อมสะท้อนให้เห็นโครงสร้างการผลิตของระบบเศรษฐกิจมีแนวโน้มในการเพิ่มสัดส่วนระหว่างทุนและแรงงานมากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ มาตรการของรัฐที่จะพยายามลดการนำเข้าสินค้าลงนั้น จะกระทำได้อต่อเมื่อรัฐจะยอมลดเป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจในประเทศลงอย่างไรก็ตาม ในสภาพความจริงเป็นการยากอย่างยิ่งที่จะควบคุมและลดการนำเข้าสินค้าเหล่านี้ ในระยะสั้น เพราะจะมีผลกระทบกระเทือนถึงอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การลงทุนและการจ้างงานภายในประเทศ

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าในระยะสั้นแล้ว การกำหนดนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับควบคุมหรือลดการนำเข้าลงไม่อาจกระทำได้อย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้นแนวทางในการกำหนดนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าประเภทนี้ ให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริงนั้น จะต้องมุ่งแก้ปัญหาในระยะยาวเป็นสำคัญ ซึ่งนโยบายและมาตรการที่รัฐพึงใช้ควรมีแนวทาง ดังต่อไปนี้

๑. เนื่องจากขอบพร้อมของนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมในอดีต ที่มีแก่นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้ปัจจัยทุนเป็นสัดส่วนมากกว่าแรงงาน (capital-intensive industries) ซึ่งลักษณะการผลิตของอุตสาหกรรมประเภทนี้ ทำให้ต้องนำเข้าสินค้าทุนประเภทเครื่องมือ เครื่องจักรจากต่างประเทศ เป็นจำนวนมาก ในฐานะเป็นปัจจัยหลักในการผลิตสินค้าเพราะฉะนั้น ในระยะยาวรัฐควรที่จะเปลี่ยนแปลงรูปแบบของอุตสาหกรรมที่ควรเน้นในการพัฒนาเสียใหม่ กล่าวคือ ควรมุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้ปัจจัยแรงงานในสัดส่วนที่มากกว่าทุน (labor-intensive industries) อุตสาหกรรมเหล่านี้ มักจะเป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อม อุตสาหกรรมในครัวเรือน และอุตสาหกรรมเบาต่าง ๆ ซึ่งจะมีการใช้เครื่องมือ เครื่องจักรในการผลิตน้อย ทำให้การ

นำเข้าสินค้าประเภทนี้มีจำนวนลดลงได้

๒. รัฐบาลจะมีการเร่งรัดให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมหนักที่สามารถผลิตเครื่องจักรกลขึ้นในประเทศอย่างรีบด่วน เพื่อไม่ต้องพึ่งพิงการนำเข้าจากต่างประเทศมากเกินไป ซึ่งเรื่องนี้จะมีการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการผลิตจากรัฐบาล ทั้งนี้เพราะฝีมือช่างคนไทย ก็ไม่ด้อยกว่าชาติอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น ไต้หวัน ซึ่งเป็นประเทศเล็ก ๆ แต่รัฐบาลเขาส่งเสริมในด้านการผลิตเครื่องจักรกลมาก ก็สนับสนุนให้ทำกันโดยทั่วไป ตั้งแต่เป็นโรงงานขนาดใหญ่ จนกระทั่งเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว ขนาดย่อย นอกจากส่งเสริมด้านการผลิตแล้ว รัฐบาลไต้หวันยังช่วยหาตลาดต่างประเทศให้อีกด้วย

๕.๓ ข้อเสนอแนะเพื่อศึกษาวิจัยเพิ่มเติม

ในการวิเคราะห์ความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลในประเทศไทย ที่ศึกษาวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้อิงข้อมูลอนุกรมเวลาเป็นหลัก และหน่วยที่ใช้วิเคราะห์เป็นแพรวรวม ๆ คือใช้ข้อมูลการนำเข้าเครื่องจักรกล (ไม่ใช่ไฟฟ้า) ในรูปหมวดสินค้า ๑๐ ประเภท ตามลักษณะการใช้งานในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งการศึกษาในลักษณะดังกล่าวไม่สามารถครอบคลุมและได้รายละเอียดของการนำเข้าเครื่องจักรกลในแต่ละชนิดย่อยลงไป นอกจากนี้ ในด้านข้อมูลของตัวแปรอื่น ๆ ไม่สามารถหาได้โดยตรง มักใช้ข้อมูลที่เป็นค่าเฉลี่ย หรือใช้ข้อมูลตัวแทน (เช่น ค่าใช้จ่ายของการใช้ทุน) เพราะฉะนั้นประเด็นที่น่าศึกษาเพิ่มเติม ก็คือ การวิเคราะห์ความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลโดยอิง cross-section data ซึ่งเป็นข้อมูลระดับย่อยในรายละเอียดแต่ละชนิดเครื่องจักรกลที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยที่ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ จะใช้วิธีการออกแบบสอบถามหรือสัมภาษณ์เจ้าของกิจการหรือโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการอย่างแท้จริง การวิเคราะห์ในลักษณะเช่นนี้จะได้ทราบพฤติกรรมการนำเข้าเครื่องจักรกลได้อย่างถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น

นอกจากการศึกษาเพิ่มเติมในลักษณะข้างต้นแล้ว เมื่อพิจารณาถึงแหล่งที่มาของเครื่องจักรกลประเภทต่าง ๆ ที่นำเข้าจากต่างประเทศนั้น จะเห็นว่าไม่ได้นำเข้า

จากประเทศเดียว แต่จะเป็นการนำเข้ามาจากหลายประเทศ ที่สำคัญ เช่น ญี่ปุ่น อเมริกา เยอรมัน และอังกฤษ เป็นต้น ซึ่งในการนำเข้าจากประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ นอกจากมีความแตกต่างกันในด้านชนิดของสินค้าแล้ว ทางด้านราคานำเข้า จากแต่ละประเทศ ก็มักมีความแตกต่างเช่นเดียวกัน ทำให้ลักษณะพฤติกรรมการนำเข้าเครื่องจักรกลประเภทเดียวกัน โดยแยกพิจารณาเป็นประเทศตามแหล่งที่มา จะมีพฤติกรรมการนำเข้าที่แตกต่างกันออกไปด้วย ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การศึกษาครั้งต่อไปน่าจะมีการกำหนดแบบจำลองการวิเคราะห์ความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลจากต่างประเทศ โดยแยกออกเป็นประเทศต่าง ๆ ตามแหล่งที่มา เพื่อศึกษาเปรียบเทียบให้เห็นผลของความแตกต่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย